

Potomci prasat

napsal Tyston Bane

Nikdo, ani ti nejstarší temní elfové z hory Dagoth-Ur, ba ani pradávni samotští mudrci nepamatují, že by byl někdy v našem krásném Tamrielu klid od orkských nájezdů a rabování. Ať už tyto zmetky stvořila jakákoliv z dávno zapomenutých zlých daeder, jen stěží mohla na civilizované národy seslat horší pohromu.

Orkové se velmi liší ode všech ostatních humanoidů, takže si je nelze s nikým splést. Obvykle bývají čtyřicet pertainů vysokí a váží zhruba tisíc angaidů. Jejich kruté prasečí obličej a puch jsou naprosto nezaměnitelné. Jsou nečistí, nesmírně výbojní, morálka jim neříká vůbec nic a o inteligenci se v jejich případě nedá vůbec mluvit. Všichni civilizovaní obyvatelé Tamrielu je právem měli už dávno smést s povrchu planety, ovšem nikdy se jim to nepodařilo. Orkská houževnatost, dravost, prohnanost a až neskutečná oddanost vlastnímu kmeni stále umožňuje tomuto pronárodu, aby se jako pijavice udržel všude, kam vkročí.

Příběhy o barbarství orků jsou mnohem starší než první písemné záznamy. Když Jastyaga v r. 950 1. věku líčila, jak se Diagnin řád přidal ke spojeným daggerfallským a strážnickým armádám, "by zlolajné orky v odporné Orsinské věži obklíčili... a vše na popel spálili," byla přesvědčena, že každý čtenář se bude mít jaksepatří na pozoru před orskou zlobou. Toto obklíčení se však podařilo až o třicet let později. Mnozí slavní rekové (jakým byl třeba Gaiden Shinji) to sice zaplatili životem, ale nakonec byla zkáza dokonána a přeživší orkové rozprášeni po celých Wrothgarských horách. Jastyaga to kvitovala těmito slovy: "Lid radoval se, neb nepřítelů úhlavního na hlavu jsme porazili." Není tedy pochyb, že alespoň v Ilijské zátocce měli s orky problémy již v prvním věku.